

[Jens Thomsen.]

Man maa undres over, at Landbrugets Repræsentanter kan udvise en saadan Haan mod det arbejdende Landbrug. Man maa forbavses over, at Venstres Ordfører i det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Kyed, kan faa en saadan Magt i Partiet, at han trods Enigheden i hele Mejeribruget kan spænde Ben for Spørgsmaal, der er livsvigtige for Landbruget.

Efter Vedtagelsen af Smørloven af 6. Maj 1937

Formanden: Jeg gør Taleren opmærksom paa, at det ikke er Smørloven, der er til Behandling i Øjeblikket. Jeg henstiller til Taleren, at Fortsættelsen af hans Tale faar nærmere Tilknytning til de Sager, der er opført paa Dagsordenen.

Jens Thomsen: Jeg har den Opfattelse, at Hovedaarsagen til Landkommunernes Vanskeligheder er den, at deres Skatteydere har for smaa Indtægter, og dette stammer fra Landbrugets urimelig daarlige Indtjeningsmuligheder, og det er fra disse, mange af Ulykkerne stammer. Det er Landbrugets daarlige Indtjeningsmuligheder, der er Aarsag til, at Landbruget samtidig hærages af Arbejdsløshed og Mangel paa Arbejdskraft. Og det er af samme Grund, at Landarbejdere, Haandværkere og andre næringsdrivende i Landkommunerne ingen Skatteevne har. Landbrugets manglende Købeevne bevirker ogsaa, at mange næringsdrivende i Byerne har for lille en Omsætning og for daarlige Indtjeningsmuligheder.

Det gamle Ord: Naar Bonden har Penge, har alle Penge, anerkendes som rigtigt af mange, men hvorfor gøres der da ikke en virkelig Indsats for at naa dertil. Spørgsmaalet er af saa stor Betydning, at først og fremmest alle Landbrugets Repræsentanter bør gaa i Samarbejde og sætte Kræfterne ind paa at tilvejebringe rimelige Indtjeningsmuligheder inden for Landbruget. Danmarks Jord er Landets Rigsdomskilde, og det er i hele Befolkningens Interesse, at denne udnyttes bedst muligt. Bestræbelserne derfor bør ogsaa støttes mest muligt af Arbejdernes Repræsentanter og Arbejdernes Regering, for Statsministerens Udtalelse om, at Betingelsen for, at Landarbejderne kan faa rimelige Levevilkaar, er den, at det Landbrug, der skal beskæftige fremmed Medhjælp, faar gode økonomiske Kaar, er efter min Mening ubetinget rigtig. Og derfor bør dette Samarbejde kunne gennemføres.

Formanden: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne for de paa Dagsordenen under c) og d) opførte Lovforslag har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne for de paa Dagsordenen under c) og d) opførte Lovforslag (Edvard Sørensen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at naar vi skal drøfte disse Ting, vil det vist være nyttigt, at vi tager hver Sag for sig. At blande Statsrefusion til Kommuner og Biografbevillinger sammen, vil ikke fremme noget nyttigt Formaal.

Jeg vil dernæst gerne stille et Spørgsmaal til Socialministeren, da han endnu ikke har svaret paa, hvad der kan gøres over for Kommunerne. Jeg vil gerne forme Spørgsmaalet saaledes: Hvad agter Ministeren at gøre for at sikre Kommunerne som Forsorgsorgan under en Arbejdskonflikt? Vi maa have Svar fra Ministeren paa dette.

Naar det ærede Medlem Hr. Strøm siger, at man skal skaffe bedre Levevilkaar ved Arbejde end ved Understøttelse, saa er det Forslag, vi her har stillet, nøjagtig paa Linie med den gældende Lov. Denne gaar ud paa, at man skal aflønne saadan, at det bliver mere end Understøttelse, men saaledes at de paagældende stadig væk er interesserede i at søge andet Arbejde. Det ærede Medlem har formentlig misforstaaet Forslaget — med eller uden Vilje, hvad ved jeg —, idet der i Forslaget staar, at det mindste, man maa yde, er Kommunehjælpsatsen plus 33¹/₃ pCt. Det, vi har gjort i vort Forslag, er at sætte en Bundsats; hvor meget man vil yde, bestemmer den enkelte Kommune selv.

Derefter siger det ærede Medlem, at Kommunerne skal betale det samme, men de faar mindre Refusion, og henviser her til Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2. Det eneste, der kan være Tale om, er, at naar Landkommunerne skal opfylde disse Bestemmelser, er det muligt, at man dør faar et mindre Antal Arbejdstimer, end man faar i Købstæderne og i København. Det er den eneste Forskel, der kan være; den Forskel, som det ærede Medlem omtalte, kan ikke være til Stede.

Jeg maa opfatte det ærede Medlems Svar saaledes, at ens Sæts i de tre Kommunetyper vil det ærede Medlem kun være med til dør, hvor de kan bruges til Gavn og Fremme af Fagforeningstarifferne. Ud over dette ønsker man ikke at have ens